

elszórva *fívét* az állomáson
kiállt búcsúzni ebbe a képbe
csak még egyszer lássa *120* szemmel
azt mit mások nem vesznek észre

hogy fáj kiszakadni ebből a
kurvára széthullott mindenségből
testünk küllőnként pattogna szét

s közben nem tudni elereszteni
a tájat mit testünkből hordtunk össze
s várni várni várni hogy az ég
végre már belénk öltözne

mert nem mi akarunk lakói lenni
töltsön ki ahogy ruhákat szokás
halhatatlannak csak így éri meg

Poós Zoltán

VONAKODÁSOK

Most ráéreztem a jókedvre, csak
tudjak figyelni. Mosdás, bőroblítás.
Kint a napos gyp, egy-egy kocsiban
még ott a reggel. Épp gyűlölködtem,
mikor eszembe jutott: hová ez a sietség?
Még nincsenek látótávolságon belül
természetes ellenségeim, a munkaadók
és az önelégült barátok.

Még nem nőttem fel a lemondásokhoz,
átejtem a rosszkedvedet, ha jön egy-
egy incidens, legyen az akár eső vagy
a gázon felejtett teavíz. Még nem nőttem
fel a munkához, hiába az állásinterjú,
csak bámulok ki az ablakon, a parkoló
bordóra festett betonfalára, a megállóra,
ahol egy nadrág hozzáér a járdaszélhez.
Felhallatszik a futó nevetés.

Még nem nőttem fel a kapcsolathoz. Az elegendő csoda nekem nem elég. Erről is kérdeznek. Ludak szállnak el az ablak előtt. Összekeveredik a hangjuk. Feléjük mutat egy gyerek. Vonakodva kerüli ki nagyjával az építkezés sáncárait. Felhallatszik futó nevetésük, ráéreztek a jókedvre. Minden élni kezd, amire nem tudok magyarázatot.

Jász Attila

UTOLSÓ MOZDULAT

Apám emlékének

Utolsó mozdulat a test fölött.
Utolsó rezdülés az est mögött
bujkáló hold, csak egy folt, csak a test,
mely felett a lélek még ott lebeg.

Se nem élő, se nem holt, mint akit
csak a volt vonzása tart össze, míg
utolsó cigarettád füstjével
(nem marad már több időd) tűnnél el.

Lendületet veszel, s ahogy felülsz,
nézed a saját corpusod, belül
mintha csak aludna valaki. Mintha
rosszkor ébrednél, vonulni vissza

az álomba késő, nem érdemes.
Nehéz léptek jönnek érted. Lehet,
hogy nyílik is az ajtó, és eloszlik
a várakozás reménye, lefoszlik

majd szép csendesen lélekről a hús.
De most mégis valami visszahúz,
visszahanyatlasz, nincs több mozdulat.
...et spiritus sanctus (lágy fuvalat)

mindörökké, ámen.